

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/150/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010556
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120010556.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému G. T., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jozefa Mikluša, odvolanie obžalovaného G. T., proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2021, sp.zn. 1T/48/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. T. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2021 sp.zn. 1T/48/2020 bol obžalovaný G. T. uznaný vinným zo spáchania prečinov výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. v obci H. na F. ulici pred tam nachádzajúcim sa obytným bytovým domom s popisným číslom XX po predchádzajúcom slovnom konflikte napadli D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XXX, R. tak, že ho obžalovaný G. T. viackrát udrel päťou do oblasti tváre, kde k nim následne pristúpil obžalovaný A. T., ktorý poškodeného udieral päťou do oblasti hlavy aj po tom ako poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný A. T. aj viackrát kopol, pričom následne ako poškodený vstal zo zeme, ho obžalovaný G. T. viackrát udrel do oblasti hlavy, po čom poškodený odišiel, čím spôsobili poškodenému D. G. pomliaždenie hlavy, pomliaždenie sánky, pomliaždenie pravého ramena a pomliaždenie ľavej ruky s dobou liečenia 10 až 14 dní.

Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný, a to písomným podaním zo dňa 06.10.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 06.12.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V jeho dôvodoch zvýraznil, že v celom trestnom konaní a v zistenom skutkovom stave sú viaceré rozpory, ktoré sa týkajú najmä znaleckého posudku č. 9/2019 znalca MUDr. Vladimíra Majeríka, ktorý ako jediný zdroj pre spracovanie znaleckého posudku použil ambulatnú správu o ošetrení poškodeného D. G.. V rámci tohto znaleckého posudku, ale najmä v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní, nevedel zdôvodniť a bližšie špecifikovať, prečo došiel k práceneschopnosti poškodeného v rozsahu 10 - 14 dní. D. D. G. mal pôvodne od ošetrujúcej lekárky práceneschopnosť až XX dní, čo bola umelo naťahovaná práceneschopnosť, v dôsledku poškodiť jemu, ako aj A. T.. D. výsluchu poškodeného vyplynulo, že mal aj iné zdravotné problémy, ktoré nesúviseli s incidentom. Na kamerovom zázname z miesta incidentu je jasne vidieť, že poškodený bez toho, aby vykazoval znaky ublíženia na zdraví, utekal z tohto miesta. Pokiaľ sa vychádza z ambulatnej správy, tak RTG hlavy je bez viditeľných hrubých traumatických zmien. Mal

hmatný drobný edém na hlave. Na výsluchu poškodený dôvodil, že na PN bol z dôvodu bolesti v krížoch, pričom ambulantná správa sa o takýchto problémoch nezmienila a znalec G.. G. uviedol, že sa ani neskontoval s lekárom na urgentnom príjme, pri znaleckom posudku uviedol, že išlo o pomliaždeniny menšieho rozsahu. B. tak o nekvalitný, nepravdivý znalecký posudok, na vypracovanie ktorého nemal znalec okrem ambulantnej správy žiadne podklady. Okrem toho ambulantná správa bola v rozpore s konštatovaniami znalca v znaleckom posudku. Aj preto navrhol zvukový záznam z výsluchu poškodeného D. G. a znalca G.. G., v ktorom sú vyvrátené závery v znaleckom posudku.

V ďalšej časti uviedol, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s výpoveďou nielen poškodeného D. G. a znalca G.. H. G.. R. to práve poškodený, ktorý prišiel k jeho bydlisku si vyrovnáť účty, kvôli jeho bratovi, A. T., ktorý bol priateľom jeho dcéry H. L. G.. D. D. G. predtým, ako prišiel za jeho bratom, vykazoval prejavy hrubej neslušnosti vo forme nadávok a rôznych vyhrážaní. G. s ním veľmi krátky incident, pri ktorom sa poškodený nezranil a už vôbec nie, aby musel byť čo i len X deň práceneschopný. Dokonca jeden deň pred incidentom sa telefonicky vyhrážal, keďže bol nahnevaný, že jeho dcéra mala vzťah s jeho bratom A., ktorého dokonca v minulosti napadol.

Okresný súd odmietol väčšinu z dôkazov ním navrhnutých, čím došlo k jeho porušeniu práva na spravodlivý trestný proces, najmä, keď okresný súd odmietol aj revízny znalecký posudok, ktorý by určil reálnu práceneschopnosť poškodeného D. G.. Sú tak značné pochybnosti o záveroch znaleckého posudku č. 9/2019 znalca G.. H. G..

V ďalšej časti cituje judikatúru R XX/XXXX a ust. § 2 ods. 10 Tr. por. Podľa jeho názoru okresný súd nepostupoval správne, keď nepostupoval podľa zásad dokazovania a podľa zásad ukladania trestov, najmä, keď hrubú neslušnosť spáchal poškodený D. G.. Na druhej strane výrazné dôvodné pochybnosti o naplnení kauzálneho nexusu ako znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu sú jasné dané. Poškodený umelo naťahoval práceneschopnosť a znalec bez toho, aby o tom hovoril, jeho jediný zdroj posudku, ambulantná správa, určil PN na 10 - 14 dní. Nie je jeho povinnosťou dokazovať jeho nevinu, pretože zásada prezumpcie nevinu vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Preto je nevyhnutné, aby bola jeho vina bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak.

Za zistenie skutočného stavu veci nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bolo zo strany súdu nevyhnutné oslobodiť jeho spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo. Tieto výrazné pochybnosti sa prejavili na otázke uznania jeho viny a uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody až na 16 mesiacov, hoci ide o dva prečiny v rámci jediného konania, t.j. nešlo o viacčinný súbeh.

Záverom svojho odvolania navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na nové prejednanie veci, kde by dôsledne posúdil kauzálny nexus, reálna ujma na zdraví a doba práceneschopnosti poškodeného D. G..

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného G. T., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por., krajský prokurátor uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vráti okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. G. na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného G. T. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 23.09.2021 vykonal výsluch obžalovaných G. T., A. T., poškodených D. G. a C.. N. A., zástupkyňu Sociálnej poisťovne, svedkov H. L. G. a A. T. a znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, G.. H. G.. V zmysle § 2 ods. XX Tr. por. v spojení s § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal ďalšiu časť výpovede obžalovaného z prípravného konania, v spojení s § 264 Tr. por. prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania, v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu poškodenej C.. N. A. a zápisnicu o výsluchu svedka A. T. z prípravného konania, ďalej vykonal okresný súd dokazovanie oboznámením obrazového záznamu na technickom zariadení a prečítal tiež obsah jednotlivých listinných dôkazov zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu, a to správu S. Banská Bystrica, správu O. H., správu o povesti obžalovaného G. T., rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/17/2021 zo dňa 28.04.2021 a správu o povesti na obžalovaného A. T.. Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že obžalovaný G. T. sa spoločným konaním dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví spolu s A. T., čím spáchal prečiny výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v oboch prípadoch spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Z pohľadu krajského súdu sa žiada primárne poukázať na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, najmä v súvislosti s tým, prečo neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného a prečo odmietol vykonať dôkazy ním navrhnuté. Okresný súd zvýraznil to, že na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedeného v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal priebehu (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). O. G. T. a A. T. v podstate spáchanie skutku nepopreli a na svoju obranu uviedli, že poškodeného fyzicky napadli z dôvodu obrany ich brata A., ktorého chcel podľa ich vyjadrenia poškodený fyzicky napadnúť. Z obrazového záznamu je však zrejmé, že poškodený voči obžalovaným aktívne nevystupoval, útok nezačal, pričom z jeho postoja ani nie je zrejmé, že by chcel niektorého z obžalovaných fyzicky napadnúť. Aj svedok A. T. uviedol, že poškodeného bránil, nechcel, aby medzi nimi vznikla bitka a teda je zrejmé, že A. T. nemal strach z fyzického napadnutia zo strany poškodeného.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že s argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil a bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať.

K nosnej odvolacej námietke obžalovaného týkajúcej sa dĺžky PN poškodeného odvolací súd uvádza, že zmysle definície ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. D. neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným, ani rozhodujúcim kritériom. V niektorých prípadoch ublíženie na zdraví nemusí mať vôbec za následok pracovnú neschopnosť (napr. vybitie niekoľkých zubov). Napriek tomu, tak ako to dosiaľ vykladala aj právna prax, bude treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti, musí trvať najmenej sedem dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií. Ani okolnosť, že poškodený v takomto prípade vykonáva prácu na vlastné riziko, však nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví.

V tomto konkrétnom prípade v súvislosti s útokom obžalovaného na poškodeného došlo u poškodeného k pomliaždeniu hlavy, pomliaždeniu sánky, pomliaždeniu pravého ramena a pomliaždeniu ľavej ruky. Znalec v súvislosti s týmito zraneniami ustálil dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 10 až 14 dní. Už tým, že tieto zranenia poškodeného si vyžiadali liečbu 10 až 14 dní, bol sťažený obvyklého spôsobu života poškodeného. Teda bolo naplnené kritérium pojmu ublíženia na zdraví.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci T. verzus W. z XX. decembra XXXX sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (G. G. I.ÚS XX/XX). Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade so stavom veci nevzhladol prvostupňový súd na strane obžalovaného ani jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom na druhej strane vo veci zistil dve priťažujúce okolnosti, ktoré mu z hľadiska výmery trestu priťažovali, a to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák. a v minulosti už bol súdne trestaný, pričom toto odsúdenie nemá zahladené (§ 37 písm. m) Tr. zák. Krajský súd z obsahu aktuálneho odpisu registra trestov na osobu obžalovaného zistil, že v registri trestov má jeden záznam, avšak na obžalovaného sa ako na páchatel'a hľadí ako by nebol odsúdený, nakoľko došlo na základe zákonnej fikcie k jeho osvedčeniu (§ 50 ods. 5 Tr. zák.). Teda priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. nemožno v jeho prípade počítať. Napriek tomu však pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostal nezmenený, pretože pri neexistencii žiadnej poľahčujúcej okolnosti a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., je pomer priťažujúcich okolností k okolnostiam poľahčujúcim 1:0.

Okresný súd, vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, správne zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby za trestný čin podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže táto je prísnejšia ako pri súbežne spáchanom trestnom čine podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., pri ktorom je prísnejšia horná hranica trestnej sadzby (0 až 3 roky). Preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v takto upravenej trestnej sadzbe (16 mesiacov až 3 roky) a následne mu uložil úhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Obžalovaný bol správne zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného rozhodol pomerom hlasov 3:0 uznesením tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.